

[Ninn-Hansen.]

hvert fald nogle, der mener, at man ikke skal fremme organisationstvang, heller ikke på den måde. Det ærede medlem mente, — det var det råd, han havde at give de handelsrejsende, og det bliver de nok glade for — at de kan bare oprette deres arbejdsløshedskasse, selv betale den fuldt ud. Det siger det ærede medlem samtidig med, at han er med til at støtte, at de fagforeninger, der opretter arbejdsløshedskasser, får millionbeløb hvert år til disse arbejdsløshedskasser. Det er altså det ærede medlems standpunkt, at også H. og K. skal have deres betydelige beløb til deres arbejdsløshedskasse, men de handelsrejsende kan jo bare starte uden at få noget og så vente på, om den godkendelse kommer, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen er skeptisk over for.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen sagde også klart nej til de handelsrejsendes anmodning om anerkendelse. Der skulle ikke bruges statspenge hertil, sagde det ærede medlem. Se, så er forholdene trukket så klart op, som de overhovedet kan blive.

Det ville måske være naturligt i en sag som denne, hvor det bliver hævdet — og vi mener med rette og med støtte i gældende lov — at den højtærede minister ikke har fulgt loven, om vi tilkendegav vor opfattelse af dette ved et forslag til dagsorden. Der kan være to meninger med et sådant forslag til dagsorden, og det er der i almindelighed. Den ene er den, at man ønsker at tilkendegive en parlamentarisk reaktion over for en minister, der har forvaltet på en måde, man ikke synes om. Den anden er at opnå tilstrækkelig klarhed hos medlemmerne i salen om deres standpunkter. Det er ikke nødvendigt af nogen af disse to grunde at foreslå en dagsorden; der er tilstrækkelig klarhed. Der er et flertal, der nu har sagt nej til de handelsrejsende med de ærede medlemmer hr. Baunsgaard og hr. Niels Andersen i spidsen, hjulpet af den højtærede minister. Det har vi forstået. Vi vil selvfølgelig vende tilbage til

den sag senere. Der er heller ingen grund til at fremsætte et dagsordensforslag for at vise, hvilken reaktion vi ønsker over for den pågældende minister, der administrerer loven. Vi ved, der er udskrevet valg, hvor også den højtærede socialminister skal stå sin prøve. Det er altså unødvendigt, at folketinget tilkendegiver noget af den grund; vi har opnået tilstrækkelig klarhed, ikke mindst har vi opnået fuldstændig klarhed over, at det radikale venstre har opgivet sin funktionærpolitik.

Hans Rasmussen: Jeg synes ikke, at sagen kan klares på den måde, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen senest fremlagde den på. Det, det drejer sig om, er i al sin enkelhed, og det tror jeg både folketinget og befolkningen forstår, at spørgsmålet om arbejdsløshedskasser inden for funktionærområdet skal klares. Der er en enkelt og en lille del af en funktionærforening, der har søgt om statsanerkendelse af sin arbejdsløshedskasse uden at begynde virksomheden i den pågældende arbejdsløshedskasse. Denne sag er under behandling, og det er aldeles korrekt, at arbejdsnævnet, som har fået den til udtalelse, ikke er i stand til at kunne klare sagen, forinden den er blevet behandlet i det udvalg, som er nedsat efter folketingets ønske. Det er altså blot spørgsmål om tid; der er aldeles ikke tale om at genere hverken den ene eller den anden funktionærforening. Det gælder en almindelig klaring af spørgsmålet præcis på samme måde, som det skete for lønarbejderne i fagbevægelsen. Heller ikke de kunne få statsanerkendelse; de måtte bevise, at de var i stand til at kunne starte en arbejdsløshedskasse og til at samle midler.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen må undskyldte, hvis jeg har sagt noget til ham, som har såret ham. Det må sikkert være en fejltagelse. Jeg har ikke drømt om, at folketingsmænd kunne optræde i svøb. Mine bemærkninger har alene sigtet til venstres ærede ordfører, det ærede medlem hr.